

Α΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

- 3/10/2011 Οι ομπρέλες του Χερβούργου Ζακ Ντεμί
10/10/2011 Πώς τελείωσε αυτό το καλοκαίρι Αλεξέι Ποπογκρέμπσκι
17/10/2011 Οι Ψίθυροι Γουίλιαμ Γουάιλερ
24/10/2010 Blue Valentine Ντέρεκ Σιανφράνς
31/10/2011 Η λεωφόρος της δύσης Μπίλυ Γουάιλντερ

Αφιέρωμα στα Βαλκάνια

- 7/11/2011 Όταν θέλω να σφυρίζω, σφυρίζω Φλόριν Σέρμπαν
14/11/2011 Η πλειοψηφία της σιωπής Σερέν Γιουτζέ
15/11/2011 Πολυπολιτισμική Συναυλία με τον Dasho Kurti
21/11/2011 Στις παρυφές Μπογκντάν Γκεόργκι Απέρτι
28/11/2011 Μέλι Σεμίχ Καπλάνογλου

- 5/12/2011 Μέσα από τις φλόγες Ντενίς Βιλενέβ
12/12/2011 Tomboy Σελίν Σιαμά
19/12/2011 Στην καρδιά του χειμώνα Ντέμπρα Γκράνικ
9/1/2012 Το χρίσμα Ντέιβιντ Μισό

Αφιέρωμα στα Βαλκάνια

- 15/11/2011 Πολυπολιτισμική Συναυλία με τον Dasho Kurti

24/10/2011

Blue Valentine (2010)

BLUE VALENTINE

Σκηνοθεσία: Derek Cianfrance

Σενάριο: Derek Cianfrance, Joey Curtis, Cami Delavigne

Ηθοποιοί: Ryan Gosling, Michelle Williams

Μουσική: Grizzly Bear και άλλοι

Φωτογραφία: Andrij Parekh

Χώρα: ΗΠΑ (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 120'

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις: - Υποψήφιο για Όσκαρ Α' Γυναικείου Ρόλου στην Michelle Williams (2011)

- Υποψηφιότητα για Χρυσή Σφαίρα Α' γυναικείας και Α' αντρικής ερμηνείας.

- Βραβείο Chicago Film Critics Association στον Derek Cianfrance (2010)

- Βραβείο Chlotrudis Α' Ανδρικού Ρόλου στον Ryan Gosling (2011)

- Βραβείο San Francisco Film Critics Circle Α' Γυναικείου Ρόλου στην Michelle Williams (2010)

- Πολλές ακόμη συμμετοχές και Υποψηφιότητες σε διάφορα Φεστιβάλ.

Η ιστορία της γνωριμίας και της ερωτικής σχέσης ενός ζευγαριού που τώρα βλέπει το γάμο του να καταρρέει.

Αφοπλιστικά ειλικρινές και ανθρώπινο δράμα στους χαμηλότονους ρυθμούς του ανεξάρτητου αμερικανικού σινεμά. Εξαιρετικό σάουντρακ κι ερμηνευτικό ρεσιτάλ από τον Ράιαν Γκόσλινγκ και την υποψήφια για Όσκαρ Μισέλ Γουίλιαμς.

Το "Blue Valentine" μέσα στις Top καλύτερες κινηματογραφικές στιγμές του 2011.

Μικρό Αριστούργημα.

Στο «Blue Valentine» δεν ξέρεις αν πονάς για την έλλειψη του έρωτα ή γιατί ξέρεις πως αυτός κάποτε υπήρξε. Γιατί δεν μπορείς να καταλάβεις αν η αγάπη τους ξεθύμανε πριν ακόμα ξεκινήσει ή αν πέθανε στην πορεία. Και γιατί συνειδητοποιείς ότι οι σχέσεις κάποτε τελειώνουν όχι γιατί κάποιος φταίει, αλλά γιατί έτσι είναι οι άνθρωποι. Κι ακούγοντας το "You and Me" των Penny and the Quarters που με τόσο ενθουσιασμό ο Dean βιάστηκε να βαφτίσει 'το τραγούδι τους', θυμάσαι όλα τα τραγούδια που

ήταν κάποτε 'μας' και τώρα μαζεύουν σκόνη σε κάποιο συρτάρι των αναμνήσεων.

Και καταλαβαίνεις ότι το «Blue Valentine» είναι αληθινό, όχι γιατί περιγράφει ωμά κι επίπονα το τέλος μιας σχέσης, αλλά γιατί χώρεσε μαζί και την αρχή της.

Η βαθμιαία φθορά στη σχέση ενός ζευγαριού, μέσα από τρεις σημαντικές στιγμές της εξάχρονης συμβίωσής του, σε μια δοσμένη με λεπτομέρεια, οξυδέρκεια και ρεαλισμό και με έξοχες ερμηνείες ταινία.

Οι συζυγικές σχέσεις, από το ξεκίνημα ως τη σταδιακή φθορά τους, είναι στο επίκεντρο της θαυμασίας αυτής μελαγχολικής ταινίας. Πρωταγωνιστές ένα συνηθισμένο ζευγάρι εργατικής τάξης: ομπογιατζής Ντιν και η νοσοκόμα Σίντι. Η ταινία αρχίζει στο παρόν, με το ζευγάρι να έχει κλείσει έξι χρόνια γάμου κι ενώ η σχέση τους έχει ήδη φθαρεί.

Οι πρώτες σκηνές, με την αναζήτηση του εξαφανισμένου, και στη συνέχεια το θάψιμο του νεκρού σκυλιού του τετράχρονου κοριτσιού τους και την ιδιαίτερη συμπεριφορά του καθενός από τους δυο μάς αποκαλύπτουν την ήδη προβληματική σχέση τους και καθορίζουν την πορεία, αλλά και το μέλλον τους.

Σε μια σειρά φλας-μπακ χωρίς χρονολογική σειρά, που τα αναμινγύει κάθε τόσο με το παρόν, ο σκηνοθέτης και σεναριογράφος, από τις αποκαλύψεις του Φεστιβάλ του Σάντανς, Ντέρεκ Σιανφράνς, παρακολουθεί το ζευγάρι μέσα από σκηνές επιλεγμένες για να φωτίσουν τις αλλαγές στη συμπεριφορά τους, από την αρχική ειδυλλιακή, όλο ενέργεια και αληθινό πάθος σχέση τους ως τη σταδιακή, αναπόφευκτη διάλυσή της.

Μια χαμηλών τόνων, μελαγχολική στην πραγματικότητα ταινία, με έξοχες ερμηνείες από τους δυο πρωταγωνιστές: τον Ράιαν Γκόσλινγκ, που τονίζει ιδιαίτερα το ρομαντισμό, την ενέργεια και τον αυθορμητισμό του Ντιν και τη Μισέλ Γουίλιαμς (υποψήφια για Όσκαρ α' γυναικείου ρόλου), που υποβάλλει με ελεγχόμενη λεπτότητα όχι μόνο τις μικρές, διαρκώς αναπτυσσόμενες, διαφορές ανάμεσά τους, αλλά και την κουραστική καθημερινότητα της μητέρας και συζύγου με τις πολλές, συχνά αξεπέραστες ευθύνες. Συνολικά, μια ταινία δείγμα του πολύ καλού ανεξάρτητου κινηματογράφου που διαρκώς συρρικνώνεται.

ΝΙΝΟΣ ΦΕΝΕΚ ΜΙΚΕΛΙΔΗΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

«Όταν τελείωσε η προβολή του «Blue Valentine» και ο δικός σου με στόμα να χάσκει σαν να 'βλεπε μπροστά του τη νεκράνασταση του Τζον Κασσαβέτη, έτσι μου 'ρθε να γράψω σ' αυτή την σκηνοθετάρια με το όνομα Ντέρεκ Σιανφράνς «αγαπητέ Ντέρεκ, είσαι ο καλύτερος της γενιάς

σου. Αν μας κοιτάει από εκεί ψηλά ο Τζον, ευχαρίστως θα υπέγραφε την ταινιάρια σου!» Τίποτα δεν χάνεται. Και καμία μεγαλύτεραξια αξία δεν πεθαίνει. Γιατί αν είχα δεν αυτή την καταιγίδα πριν υπογράψω τα δικά μου Όσκαρ στο περασμένο σαββατιάτικο του «Νσυν» των «ΝΕΩΝ», θα την είχα συμπεριλάβει στις εξής κατηγορίες: Καλύτερης ταινίας (χωρίς συζήτηση). Καλύτερης σκηνοθεσίας (ούτε που το διαπραγματεύομαι). Καλύτερου γυναικείου ρόλου (ήδη έχει μπει η Μισέλ Ουίλιαμς). Καλύτερου ανδρικού ρόλου (αν και ανώτερος ο Ράιαν Γκόσλινγκ, περιφρονήθηκε). Και καλύτερου Soundtrack (μια κατηγορία που δεν υπάρχει αλλά για την περίπτωση έπρεπε να επινοηθεί για πρώτη φορά). Πώς να σας το πω. Μπήκα στην αίθουσα και μόλις έπεσα πάνω σε μια σκηνή μιζέριας, από τη βιασύνη μου ήμουν έτοιμος να πω «πάλι τα ίδια» και στο τέλος φεύγοντας σχεδόν παραμιλούσα από θαυμασμό. Ο Τζον Κασσαβέτης (1929-1989), ντουμπλαρισμένος εντελώς από έναν διανοούμενο αμερικανό με το όνομα Ντέρεκ Σιανφράνς. Που από τα 13 του αρχίζει να σκηνοθετεί το δικό του σινεμά. Που στα 23 υπογράφει την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία «Brother Tied», σαρώνοντας σε πλήθος φεστιβάλ. Που αμέσως μετά, λόγω σωματικής λατρείας με τη μουσική, σκηνοθετεί ντοκιμαντέρ με Κασσάνδρα Ουίλσον και Mos Def (ανάμεσα στους άλλους). Και που το 2010 αναβιώνει ολοκληρωτικά την οπτική, τη δραματοουργία, τους χαρακτήρες και τη θεματική των ταινιών του Τζον Κασσαβέτη. Δηλαδή η τιτάνια προσπάθεια του καλλιτέχνη να αποτυπώσει την πραγματικότητα με το έργο του. Δηλαδή να έχει σώμα, ανάσα, πνοή, επιθυμίες, αισθήματα. Να κοπιανείται από αντιφάσεις και αντιθέσεις. Με συγκλίσεις και αποκλίσεις. Με συνθέσεις και αποδομήσεις. Με οτιδήποτε στην καθημερινότητά μας συνιστά μια σχέση. Εγώ κι εσύ. Εμείς και το περιβάλλον. Τώρα θέλω, μετά δεν θέλω. Η αμφιθυμία, αυτή

η ομολογημένη, η (ακόμα χειρότερα) κρυμμένη συνεχής, βασανιστική, ανελέητη ταλάντευση που σχεδόν σε όλους μας συμβαίνει. Αυτό και το βαθύτερο στίγμα του «Blue Valentine». Ετσι γκρεμίζονται τα σχήματα. Καταστρέφονται τα κλισέ. Εξαφανίζονται οι συνταγές. Ούτε άσπρο, ούτε μαύρο. Αληθινές σχέσεις και τίποτα άλλο. Αυτή και η οργανική ανάγκη του Τζον Κασσαβέτη να βγει στους δρόμους με μια μηχανή στο χέρι. Να αποτυπώσει, ή τουλάχιστον να προσπαθήσει, την αλήθεια όπως αυτή μέσα στη ζωή συμβαίνει. Δεν είναι φόρμα, αλλά εσωτερική παρόρμηση. Το περιεχόμενο έσπρωξε τον Κασσαβέτη σ' αυτή την οπτική. Γι' αυτό ο εκπαιδευμένος από τα κλισέ και τις συνταγές θεατής δεν καταλαβαίνει. Ίσως μάλιστα επειδή έχει ανάγκη ν' αποφύγει, στον κινηματογράφο, αυτό που στο βάθος τον βασανίζει και τον κάνει να υποφέρει. Γιατί το εύκολο, το χάπι έντ θέλει να βλέπει. Γιατί τέτοιες ταινίες μοιάζουν γι' αυτόν σαν χειρουργικό νυστέρι. Ε, λοιπόν, αυτό είναι το «Blue Valentine». Η Σίντι (Μισέλ Ουίλιαμς) και ο Ντιν (Ράιαν Γκόσλινγκ). Τυχαία συναντήθηκαν. Ομως καθόλου τυχαία ξαναβρέθηκαν. Ο Ντιν δεν μπορεί να την βγάλει από το μυαλό του. Είναι ολοκληρωτικά κατειλημμένος από το βλέμμα της. Εκείνη από μικροαστική οικογένεια. Με όνειρα να σπουδάσει ιατρική. Εκείνος εργάτης. Και μάλιστα από επιλογή. «Μα έχεις πολλές δυνατότητες» η Σίντι του λέει. «Τι εννοείς; Να τις επενδύσω πού;». Σα να του λέει: «Πας χαμένος». Κι εκείνος σα να της λέει: «Τι με θέλεις; Να γίνω επιστήμονας;». Η Σίντι από 13 χρονών με σεξουαλικές σχέσεις. «Με καμιά εικοσαριά ίσως και παραπάνω εραστές» ομολογεί στη νουσοκόμα, όταν πρόκειται να κάνει έκτρωση για ένα έμβρυο που το όνομα του αληθινού πατέρα δεν ξέρει. Αραγε είναι ο Ντιν ή ο προηγούμενος με τον οποίο διέκοψε την σχέση. Από την άλλη ο Ντιν, ούτε να παντρευτεί ούτε οικογένεια θέλει. Τελικά εκείνη από ανάγκη, εκείνος από αγάπη, καταλήγουν παντρεμένοι. Ομως μέσα της η Σίντι σε διαρκή αντιπαράθεση με τις επιλογές της. Από τη μια τον θέλει, από την άλλη τον απορρίπτει. Αυτή η αμφιθυμία ανοίγει εσωτερική πληγή στον Ντιν. Ετσι εκείνος καταφεύγει σε μικρές εκρήξεις βίας. Αλλά ούτε βίαιος ούτε αλκοολικός είναι. Οπως ακριβώς είναι και η δική τους σχέση. Το πάθος του ενός, η απόρριψη του άλλου. Ετσι η απόρριψη μετεξελίσσεται σε αντιπαλότητα. Η αντιπαλότητα σε αντιθέσεις. Κι έτσι η ερωτική επαφή καταλήγει σε μπέρδεμα. Η Σίντι μπερδεμένη από τον εαυτό της. Αλλα θέλει, άλλα κάνει, άλλα σκέφτεται. «Όσο πιο ωραία μια γυναίκα τόσο πιο τρελή είναι» λέει ο «απλοϊκός» Ντιν. Γιατί εκείνος, αν και καθαρός με τα αισθήματά του, ταυτόχρονα κι εκείνος μπερδεμένος με τον έρωτά του. Ποιος ο ένοχος; Κανείς. Ποιος ο αθώος; Κανείς. Οπως ακριβώς συμβαίνει σε όλες σχεδόν τις περιπτώσεις. Γιατί

το τυχαίο γεγονός (μιας γνωριμίας) μπορεί να καταλήξει σε «οργανωμένο έγκλημα» μιας εσωτερικής καταστροφικής μανίας. Ποια τα αίτια; Πολλά. Ο Σίανφρανς, φευγαλέα, αποτυπώνει μερικά απ' αυτά. Η κοινωνική διαφορά. Οι διαφορετικές επιλογές. Ας πούμε. Από τη μια οι φιλοδοξίες της Σίντι και από την άλλη το βόλεμα του Ντιν. Μα είναι έτσι; Γιατί εκείνος το βόλεμά του (την εργατική του κατάσταση) το εκλαμβάνει ως μαγκιά του. Επομένως γιατί οι φιλοδοξίες της Σίντι να θεωρούνται ότι είναι κάτι ανώτερο από τη δική μου, προσωπική επιλογή; Ποιος το λέει αυτό; Καταλάβετε; Το χάσμα ανάμεσα σ' αυτούς τους δύο είναι κοινωνικό. Θέλουμε, δεν θέλουμε, μια σχέση είναι ευάλωτη από κάθε εξωτερικό αλλά και εσωτερικό εχθρό. Και από το περιβάλλον αλλά και από τον ίδιο τον εαυτό μας. Μπορούμε να την προφυλάξουμε; Μπορούμε το αρχικό αίσθημα να διαφυλάξουμε; Η σύγκλιση των δύο πλευρών είναι αισθηματική. Η απόκλιση διανοητική. Η καρδιά και το σεξ με φέρνουν κοντά. Η σκέψη, η περιρρέουσα κοινωνική πραγματικότητα, η λίστα των καθιερωμένων αξιών με διώχνουν από τον άλλο μακριά. Πορευόμαστε με τα εσωτερικά συντρίμια μας. Μπερδεύτηκες; Ψέματα λες. Σκάλισε λίγο μέσα σου και κάπου θα βρεις τη Σίντι και τον Ντιν. Αυτή η πρόκληση του «Blue Valentine». Να κοιταχτείς σ' αυτόν τον καθρέφτη. Και να δεις τον εαυτό σου όπως στην πραγματικότητα είναι. Ενα κουβάρι. «

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΔΑΝΙΚΑΣ
ΤΑ ΝΕΑ

DEREK CIANFRANCE - ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

The Place Beyond the Pines (2013), Metalhead (2011/1), Cagefighter (2011), Blue Valentine (2011), The Power of Dreams - Dream the Impossible (2008), Black and White: A Portrait of Sean Combs (2006), Lately There Have Been Many Misunderstandings in the Zimmerman Home (2006), Battlegrounds: King of the Court (2005), Meet the Lucky Ones (2004), Battlegrounds: King of the World (2004), Run-D.M.C. and Jam Master Jay: The Last Interview (2002), Shots in the Dark (2001), Brother Tied (1998).

